

دسته‌ی دوم یعنی خبر ۶ از باب ۲ از ابواب مَن تجب عليه الزکاۃ ص ۵۸ از جلد ۶ وسائل ۲۰ جلدی و اخبار ۱ و ۲ از باب ۹۲ از ابواب وصایا ص ۴۷۸ از جلد ۱۳ وسائل ۲۰ جلدی و اخبار ۱ و ۲ و ۳ از باب ۷۵ از ابواب ما یکتسُب به ص ۱۹۰ از جلد ۱۲ وسائل ۲۰ جلدی ، اخباری هستند که دلالت دارند بر عدم ضمان تاجر إذا کان ناظراً أو وصياً أو ملياً .

دسته‌ی سوم یعنی خبر ۷ از باب ۲ از ابواب مَن تجب عليه الزکاۃ ص ۵۸ از جلد ۲ وسائل ۲۰ جلدی و اخبار ۱ و ۲ و ۳ از باب ۷۵ از ابواب ما یکتسُب به ص ۱۹۰ از جلد ۱۲ وسائل ۲۰ جلدی ، اخباری هستند که دلالت دارند بر ضمان إذا لم يكن ملياً يعني اگر تاجر مال ندارد و فقیر است ضامن می باشد ولی اگر ملی و ثروتمند است ضامن نمی باشد .

خوب و اما همان طور که عرض شد وقتی ما به مجموع اخبار مراجعه می کنیم می بینیم که در روایاتمان اسمی از شخص اجنبي و بیگانه برده نشده بلکه اخبارمان مربوط به وصی و ولی و دارد می باشند البته بین ملی و غیر ملی فرق گذاشته شده ، از طرفی اخبار دسته‌ی اول که بر مطلق ضمان دلالت داشتنند نیز توسط اخبار دسته‌ی دوم و سوم مقید می شوند لذا استدلال شیخ انصاری به این اخبار برای اثبات صحت بیع فضولی بخاطر وجود همین اشکال صحیح نمی باشد و حضرت امام(ره) در ص ۱۶۶ از جلد ۲ کتاب البيع و آیت الله خوئی در ص ۶۸۹ از جلد ۲ مصباح الفقاہة و سید فقیه یزدی در ص ۱۱۹ از جلد ۲ حاشیه بر مکاسب و محقق نائینی در ص ۲۰ از جلد ۲

عرض کردیم دومین مؤیدی که شیخ انصاری(ره) برای صحت بیع فضولی ذکر کرده اخباری هستند که در باب اتّجار به مال یتیم وارد شده اند ، شیخ انصاری تبعاً لصاحب جواهر فرمودند حتماً کسی که در مال یتیم تصرف و با آن تجارت کرده فضول بوده زیرا شخص بیگانه ای که ولی و وصی و وکیل و کلاً مأذون نبوده با مال یتیم تجارت کرده و بعد در روایات گفته شده : « الربح لليتیم » و این یعنی اینکه حتماً بیع و شراء فضولیاً واقع شده و بعد ولی یتیم اجازه داده که در ورایت گفته : « الربح لليتیم » ، شیخ انصاری اینجور فرض کرده ولی وقتی ما به مجموع روایات اتّجاز به مال یتیم مراجعه می کنیم می بینیم که در روایاتمان اسمی از شخص اجنبي و بیگانه برده نشده بلکه اخبارمان مربوط به وصی و ولی و کلاً کسی است که إذن در تصرف دارد که در اینصورت اخبار مذکور دیگر به بحث فضولی مربوط نمی شوند . عرض کردیم اخبار مربوط به اتّجار به مال یتیم به سه دسته تقسیم می شوند :

دسته‌ی اول یعنی اخبار ۸ و ۵ و ۲ از باب ۲ از ابواب مَن تجب عليه الزکاۃ که در ص ۵۷ و ص ۵۸ از جلد ۶ وسائل ۲۰ جلدی واقع شده اند ، ( مطلقات ضمان ) اخباری هستند و دلالت دارند بر اینکه تاجر ضامن است ولی : الربح لليتیم .

أشيم الواردة في العبد المأذون الذي دفع إليه مال ليشتري به نسمة و يعتقها ، و يُحِجَّه عن أبيه ، فاشترى أباًه و اعتقه ، ثم تنازع مولى المأذون و مولى الأب و ورثة الدافع ، و ادعى كلّ منهم أنه اشتراه بماله ، فقال أبو جعفر عليه السلام : ( يُرِدُ الممْلوك رِقًا لِمُوْلَاه ، وَ أَيَّ الفَرِيقَيْنِ أَفَامُوا الْبَيْنَةَ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَى أَنَّهُ اشْتَرَاه بِمَالِهِ كَانَ رِقًا لَه .. الْخَبَر ) ؛ بناءً على أنه لو لا كفاية الاشتراء بعين المال في تملّك المبيع بعد مطالبه المتضمنة لإجازة البيع ، لم يكن مجرد دعوى الشراء بالمال و لا إقامة البينة عليها كافية في تملّك المبيع » .

خبر ابن اشيم خبر ۱ از باب ۲۵ از ابواب بيع حیوان می باشد که در ص ۵۲ از جلد ۱۳ وسائل ۲۰ جلدی ذکر شده است ، مراجعه و مطالعه کنید تا جلسه‌ی بعد آن را بخوانیم و مورد بررسی قرار دهیم إن شاء الله تعالى ... .

والحمد لله رب العالمين و صلى الله على  
محمد و آله الطاهرين

منية الطالب و عده ای دیگر همگی به این استدلال شیخ اشکال کرده و فرموده اند اخبار مذکور اصلاً مربوط به بحث فضولی نمی باشد .

خوب و اما علاوه بر اشکال مذکور اشکال مهم دیگری نیز بر استدلال شیخ انصاری وارد است و آن اشکال این است که اگر استدلال شیخ درست باشد و واقعاً بیگانه ای بمال یتیم فضولیاً معامله ای کرده باشد و سپس آن معامله توسط صاحب مال اجازه داده شده باشد این یعنی اینکه عامل چه منفعت کرده باشد و چه ضرر کرده باشد صاحب مال معامله را قبول و آن را اجازه کرده لذا دیگر معنی ندارد که گفته شود : الريح لليتيم و أنت ضامن ، بنابراین ناچاریم بگوئیم شارع مقدس بخاطر حفظ مال یتیم تفصیل قائل شده و تعبداً فرموده اگر کسی که با مال یتیم تجارت می کند ( چه مأذون باشد و چه بیگانه باشد ) اگر ملی و ثروتمند باشد ضامن نیست ولی اگر غیر ملی و فقیر باشد ضامن می باشد .

( اشکال و پاسخ استاد ) : همان طور که در روایتی که خواندیم ( اخبار ۱ و ۲ از باب ۹۲ از ابواب وصایا ) بحثمان در مورد وصی ای است که به آن اختیار داده شده که در اموال وصیت کننده تصرف کند و با آن تجارت کند و بعد سود به دست آمده را بین خودش و بین اولاد صغیر میت تقسیم کند .

شیخ اعظم انصاری(ره) بعد از ذکر اخبار مضاربه و اخبار اتّجار به مال یتیم به عنوان مؤید برای صحت بيع فضولی به سراغ مؤیدی دیگر یعنی روایت ابن اشیم ( در علم رجال به دو صورت أشیم او أشیم خوانده شده ) رفته و می فرماید : « و ریما يؤیّد المطلب أيضاً : برواية ابن